

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.I.21.661/2018/6.

A tanács tagjai: Dr. Varga Edit a tanács elnöke

. Szabolcsi-Varga Krisztina előadó bíró

. Harter Mária bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperesek képviselője:

Ügyvédi Iroda

(ügyvédi iroda címe,

ügyintéző: dr. Olsavszky Péter ügyvéd)

Az alperes: alperes neve
(alperes címe)

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda

(ügyvédi iroda címe;

ügyintéző: dr. Szabó Tamás ügyvéd)

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek:

az alperes és a felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

ővárosi Törvényszék

42.Pf.636.912/2016/8.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budai Központi Kerületi Bíróság

12.P.24.682/2015/18.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 2.180.800 (kétfmillió-száznyolcvanezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget, míg az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 1.190.400 (egymillió-százkilencvenezer-négyszáz) forint le nem rótt csatlakozó felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felülvizsgálat és csatlakozó felülvizsgálat szempontjából irányadó tényállás szerint az alperes a 2005. július 21-én megkötött zálogjoggal biztosított lakásvásárlási kölcsönszerződés alapján 56.042,26 CHF összegű, azaz 8.700.000 forint kölcsönt folyósított a felperes édesanyja adós részére. A felek megállapodtak abban, hogy a havonta fizetendő törlesztő részletek száma 420, összege devizában 185,36 CHF, azaz 29.239 forint. Az adós vállalta a forintban kifejezett havi törlesztés megfizetését azzal, hogy azt a bank az esedékesség napján a megjelölt deviza eladási árfolyamon svájci frankra váltja át, és a részlet svájci frank összege, valamint a szerződésben, illetve a bank értesítő levelében közölt svájci frank közötti különbözetet a tőketartozás terhére vagy javára elszámolja (V/4. pont). A bank pedig arra vállalt kötelezettséget, hogy az árfolyamváltozásra figyelemmel a kamatperiódust követően értesítő levélben rögzíti az adott kamatperiódusra érvényes deviza eladási árfolyamot. Az adós tudomásul vette, hogy a bank az utolsó kamatperiódusra érvényes deviza eladási árfolyamot jogosult ettől eltérően megállapítani (V/5. pont). A szerződés szerint a THM számításánál figyelembe nem vett díjak, költségek meghatározását, várható összegét a Kondíciós Lista tartalmazta. Ezen túlmenően a kölcsönszerződés elválaszthatatlan részét képező jelzálogszerződés is tételesen felsorolta a THM számításánál figyelembe nem vett költségeket. Az adós a kölcsönszerződés VIII/7. pontjában kijelentette, hogy a kölcsönszerződéssel kapcsolatos az ügylet esetleges kockázatairól szóló tájékoztatást a szükséges és elégséges mértékben az alperestől megkapta. A felek megállapodtak abban is, hogy a kölcsön és járulékai mindenkori összegének megállapítása szempontjából a bank üzleti könyveit tekintik irányadónak (VIII/10.).
- [2] Az adós 2005. október 20-án elhunyt, hagyatékát 2007. május 18-án a közjegyző a felperesnek adta át. Az alperes a 2013. május 23-án közokirati formában, a felperesnek mint az adós örökösének címezve a kölcsönszerződést felmondta, majd az alperes kérelmére közokirat végrehajtási záradékolása útján 2014. június 05-én a közjegyző végrehajtást rendelt el a felperessel szemben.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes keresetében az ellene folyó végrehajtás megszüntetését kérte, arra hivatkozással, hogy a végrehajtandó követelés elsődlegesen elévült, másodlagosan érvényesen nem jött létre. Ez utóbbi alapjául állította a kölcsönszerződés a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (régi Hpt.) 213. § (1) bekezdés b) és e) pontja szerinti semmisségét, valamint az árfolyamkockázat viseléséről szóló kikötés és a szerződés VIII/10. pontjának tisztességtelenségét. A felperes álláspontja szerint a felmondás hatálytalan, mert a követelés abban megjelölt összege a tisztességtelenül felszámított összegeket is tartalmazta.
- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta követelése elévülését, a végrehajtás alapjául szolgáló kölcsönszerződés érvénytelenségét és a felmondás felperes által hivatkozott hatálytalanságát.

Az első- és másodfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító döntését azzal indokolta, hogy a szerződés VIII/7. pontjában foglaltakból az adós felismerhette: az akár jelentős mértékű árfolyamkockázat korlátozás nélkül őt terheli. A kikötés nem rögzíti, hogy az árfolyamváltozás, és az ebből eredő kockázat limitált lenne. Megítélése szerint a THM helytelen számítása nem teszi a szerződést érvénytelenné, ugyanakkor a jelzálogszerződés 2. pontja és a Kondíciós Lista tételesen felsorolta a THM számítása során figyelembe nem vett költségeket és díjakat. A törlesztő részlet meghatározása tekintetében a szerződés többszörösen eleget tett az 1/2016. PJE határozatban megfogalmazott követelményeknek: pontosan tartalmazta a törlesztő részletek számát, mértékét svájci frank és forint összegben, továbbá az átváltási árfolyamot is. Az elsőfokú bíróság nem találta tisztességtelennek a szerződés VIII/10. pontját, mivel az a bizonyítási terhet nem változtatta meg és nem jogosította fel a bankot a szerződés valamely rendelkezése értelmezésére, illetve az adós teljesítése szerződésszerűségének

megállapítására.

- [6] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a végrehajtást megszüntette. A szerződés semmisségét a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja alapján állapította meg, mivel a szerződés a törlesztő részlet összegét az utolsó kamatperiódusra nem határozta meg, nem tette kiszámíthatóvá, az V/5. pont ugyanis a bankot jogosulttá tette az erre az időszakra érvényes átváltási árfolyam egyoldalú, az V/4. ponttól eltérően megállapítására. A másodfokú bíróság a felperesek egyéb kereseti hivatkozásait illetően visszautalt az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokaira. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel kiemelte, hogy az árfolyamkockázatról nyújtott alperesi tájékoztatás megfelelt a jogszabályoknak és 2/2014. PJE határozatnak, a szerződés VIII/10. pontját illetően pedig azt hangsúlyozta, hogy a közjegyző nem vizsgálhatja a záradékolni kért okiratban szereplő tartozás összegének valóságát. Amennyiben az adós az összeget vitatja, pert indíthat a végrehajtást kérő ellen, melyben bizonyíthatja a valós tartozás nagyságát, a bizonyítási kötelezettség azonban akkor is őt terheli, ha a szerződés a VIII/10. pontnak megfelelő rendelkezést nem tartalmaz.

A felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem, valamint az ellenkérelmek

- [7] A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelemmel, a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel élt.
- [8] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletével egyező tartalmú határozat hozatalát kérte. Érvelése szerint a kölcsönszerződés II. pontja a törlesztő részletek számát, svájci frankban meghatározott összegét, az átváltási árfolyamot és az aktuális forint ellenértéket, az V/2. pont pedig az esedékességet tartalmazta. A havi CHF törlesztő részlet összege a futamidő végéig került meghatározásra, amin a szerződés V/5. pontjában írtak sem változtattak, a CHF törlesztő részlet forint ellenértéke pedig csak az árfolyam változása miatt módosulhatott, ami nem a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja szerinti semmisség, hanem az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás körében értékelhető. Az alperes hangsúlyozta: a jogerős ítélet által hivatkozott V/5. pont az alperes számára az alkalmazandó árfolyam megváltoztatására adott lehetőséget, de nem befolyásolta a törlesztő részlet CHF összegét. A felülvizsgálati kérelem a mindezeken kívül lényeges körülménynek találta, hogy a 2014. évi XXXVIII. tv. (DH1. tv.) 3. § (1) és (2) bekezdése a szerződés V/5. pontjának másodfokú bíróság által kifogásolt rendelkezését tisztességtelennek minősítette, és a továbbiakban az MNB árfolyam alkalmazását írta elő.
- [9] A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására való utasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a másodfokú bíróság az elévülési hivatkozását nem bírálta el, ezzel az érdemi döntésre kiható módon sértette meg az eljárási szabályokat. Az elévülés érdemében döntő jelentőséget annak tulajdonított, hogy a kölcsönszerződésnek nem volt adósa, és jogutódlás folytán sem minősül annak. Az alperes igényét a hagyatéki eljárásban nem jelezte, póthagyatéki eljárást nem kezdeményezett, a szerződésből eredő hagyatéki teher így „átadásra” sem került. Ezért a hagyatékátadást követő öt év elteltével, 2012 májusában a követelés elévült, a felmondásra így az elévülési időn túl került sor. Hivatkozása szerint sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a végrehajtani kívánt követelés a felmondás időpontjában olyan összegeket is tartalmazott, amelyek felszámítása a DH1. tv. 3. §-a alapján jogtalanul történt. Sérelmezte azt is, hogy a másodfokú bíróság az árfolyamkockázati tájékoztatást illető fellebbezési okfejtését nem vizsgálta, csak visszautalt az elsőfokú bíróság indokaira. Megismételte az eljárás korábbi szakaszaiban előadott álláspontját, mely szerint a feltárt adatok ismeretében az adós nem kötötte volna meg a szerződést, ha az alperes a régi Hpt. 78. §-nak megfelelően elvégezte volna a hitelbírálatot. A csatlakozó felülvizsgálati

kérelem szerint a Kondíciós Listában nem szerepel értékbecslési díj, a hitelfedezeti biztosítás díja, a késedelmi kamat és a kényszerhitel mértéke, és a bíróságok tévesen értékelték a közjegyzői tanúsítvánnyal kapcsolatos keresetét is.

- [10] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítéletnek az alperes felülvizsgálati kérelmével támadott része hatályban fenntartására irányult.
- [11] Az alperes a csatlakozó felülvizsgálati kérelemre vonatkozó ellenkérelmében a másodfokú bíróság érintett kérdésekben való döntésének hatályában fenntartását kérte. Okfejtése szerint az eljáró bíróságok teljes egészében kimerítették mind a keresetet, mind a fellebbezést. Az elévülést illetően azt emelte ki, hogy a követelést nem az adós halála, hanem felmondás közlése tette esedékessé. Ezen túlmenően a DH1. tv. 1. § (6) bekezdése alapján a fogyasztói kölcsönszerződésből eredő követelések elévülésére a polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. (rég Ptk.) szabályai annak figyelembe vételével alkalmazhatók, hogy az elévülés a szerződés megszűnésével kezdődik.
- [12] A Kúria Pfv. I.21.437/2017/8. számú végzésével a felülvizsgálati kérelem elbírálását, egyben a felperesekkel szemben folyó végrehajtási eljárásokat az Európai Unió Bírósága előtt C-51/2017. számon folyó előzetes döntéshozatali eljárás befejezésig felfüggesztette, mert az annak tárgyában hozandó döntés jelen perben is vitatott, az árfolyamkockázat megfelelő tájékoztatás nélkül történő fogyasztóra telepítésének tisztességtelensége tekintetében előzetes kérdésnek minősült. Az EUB által hozott ítélet szerint a pénzügyi intézmény akkor tájékoztatja a fogyasztót a 91/13 irányelv 4. cikke (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, ha annak alapján az átlagos fogyasztó képes felismerni a nemzetközi fizetőeszköz leértékelődésének a szerződés alapján fennálló pénzügyi kötelezettségére vonatkozó, esetlegesen jelentős gazdasági következményeit is.

A Kúria érdemi döntése és jogi indokai

- [13] Mind a felülvizsgálati kérelem, mind a csatlakozó felülvizsgálati kérelem alapos a következők szerint.
- [14] A másodfokú bíróság a kölcsönszerződés érvénytelenségét a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja alapján állapította meg, ezért a felülvizsgálati kérelmében az alperes is ebben a körben érvelt. A Kúria rámutat: nem helytálló az az alperesi hivatkozás, hogy a szerződés a futamidő végéig a meghatározta a havi törlesztő részlet CHF összegét. A kölcsönszerződésnek a havi törlesztő részlet mértékének kiszámításáról szóló V/4. pontja ugyanis „állandó mértéknek” a törlesztő részlet forintban kifejezett értékét tekintette, amelyet az esedékességet két banki munkanappal megelőzően kellett az irányadó árfolyam alkalmazásával svájci frankra átváltani, és az így kiszámított svájci frank összeg, valamint az kölcsönszerződés II. pontjában megjelölt törlesztő részlet svájci frank pénznemben meghatározott összege (185,36 CHF) közötti különbözetet kellett a svájci frankban nyilvántartott tőketartozás terhére, illetve javára elszámolni. Mindez azonban nem változtatott azon, hogy a szerződés egyértelműen tartalmazta azokat az adatokat, amelyek alapján a törlesztő részlet nagysága az egyes törlesztő részletek esedékességekor pontosan meghatározható volt, ez pedig megfelelt a 6/2013. PJE határozat 2. pontja szerint a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja alkalmazása körében irányadó kiszámíthatóság követelményének.
- [15] A Kúria egyetértett az alperessel abban, hogy a kölcsönszerződés másodfokú bíróság által kifogásolt V/5. pontjának helyes értelmezésekor nem volt figyelmen kívül hagyható a DH1 tv. 3. § (1) és (2) bekezdése. A törvény 3. § (2) bekezdése úgy rendelkezett, hogy a 3. § (1) bekezdésében előírt semmisségük folytán „kihulló rendelkezések” helyébe mind a folyósítás, mind a törlesztés tekintetében az MNB hivatalos deviza árfolyamának alkalmazására irányuló rendelkezés lépett.

Ezzel a jogalkotó nemcsak a múlt, hanem a jövőre nézve, a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződésekkel kapcsolatos perekre is irányadóan rendezte az alkalmazandó deviza átszámítási árfolyamot. Ezért az egyes konkrét deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződések érvényességi feltételeként megkívánt Hpt.-beli kötelezettségeket - így a kölcsönszerződés tárgyának meghatározása mellett a törlesztő részletek számának, összegének és törlesztési időpontjainak a meghatározására vonatkozó kötelezettséget is (rég. Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pont) - e jogszabályi rendelkezések tükrében lehetett csak értékelni (1/2016. PJE határozat 1. c). Ez pedig adott ügyben azzal járt, hogy az utólagos jogalkotás következtében a szerződéskötésre visszamenőleges hatállyal a szerződés V/5. pontjának tartalma módosult, aminek eredményeként az utolsó kamatperiódusban is - a megelőző időszakokkal azonos módon - az alkalmazandó árfolyam az MNB hivatalos deviza árfolyama lett. A jogerős ítélet ezért jogszabálysértő módon állapította meg a kölcsönszerződés rég. Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja szerinti semmisségét, és erre tekintettel alap nélkül döntött a végrehajtás megszüntetéséről is.

[16] A felperes csatlakozó fellebbezésében alaptalanul sérelmezte, hogy a jogerős ítélet eljárási szabályt sértett azzal, hogy az elévülési kifogását a másodfokú bíróság nem bírálta el, a másodfokú bíróság ugyanis kifejezetten rögzítette, hogy a felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróságnak - a többi között - az elévüléssel kapcsolatos álláspontját is támadta, s mivel a fellebbezést a törlesztő részlet kiszámíthatósága tekintetében találta alaposnak, az egyéb kérdéseket illetően viszont egyet értett az elsőfokú bíróság álláspontjával, visszautalt ítéletének helyes indokaira. A jogerős ítéletből megállapíthatóan tehát a másodfokú bíróság a felperes elévülésre hivatkozását az elsőfokú bírósággal azonos módon ítélte meg.

[17] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes követelése nem évült el, mert az a 2013. május 23-i felmondással vált esedékessé, és az ettől számított elévülési időn belül a végrehajtási kérelmét előterjesztette. A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében viszont arra hivatkozott, hogy az eljáró bíróságok nem vették figyelembe: a szerződésnek ő nem volt adósa, ezért a hagyaték átadását követő öt év elteltével a vele szemben érvényesíthető követelés elévült, a felmondásra pedig már ezt követően került sor.

A felperes a vele szemben érvényesített követelés elévülése szempontjából helyesen tulajdonított jelentőséget annak, hogy a kölcsönjogviszonynak nem volt részese, az alperes őt mint örököszt jelölte meg adósként. A Ptk. 598. §-a alapján az ember halálával hagyatéka mint egész, azaz a vagyonát képező jogok és kötelezettségek együttese száll az örökösrre (öröklés). Az örökös kötelezettsége, a hagyatékhoz tartozó kötelezettségek szempontjából az öröklés a rég. Ptk. 333. §-ban szabályozott jogszabályon alapuló tartozásátvállalásnak minősül, amelyre a rég. Ptk. tartozásátvállalásra vonatkozó rendelkezéseit megfelelően, az öröklési jog rendelkezéseivel összhangban kell alkalmazni. Ez pedig annyit jelent, hogy az örökös a kötelezettséget a rég. Ptk. 677. § (1) bekezdés c) pontjában nevesített hagyatéki teherként szerzi meg, amelyért a felelőssége az öröksége mértékéig korlátozott: az örökhagyó tartozásáért a rég. Ptk. 679. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően elsősorban a hagyaték tárgyaival (cum viribus), másodsorban egyéb vagyonával a hagyaték mértéke erejéig (pro viribus) felel. A rég. Ptk. 673. § (1) és (2) bekezdése értelmében az öröklés az örökhagyó halálával nyílik meg, és ezzel a hagyatékot - a jogokat és kötelezettségeket egyaránt - minden külön jogcselekmény nélkül ipso iure megszerzi. Mindennek pedig az a következménye, hogy a kötelezettség az örökösrel szemben az öröklés időpontjában esedékessé válik, és ezzel az elévülés megkezdődik. Ahhoz ugyanakkor, hogy az örökös a hitelező-adós jogviszonyba, a fennálló kölcsönszerződésbe lépjen, nem elégséges a szerződés örököshöz címzett felmondása, az örökös ugyanis nem öröklő automatikusan a szerződéses pozíciót. A hitelező az örökösrel szemben a kötelmi jogi szabályok alapján csak akkor érvényesíthet igényt, ha az alanyváltozás érdekében a kölcsönszerződés módosítására kerül sor. A jelen esetben az öröklés

2005. október 20-án megtörtént, ezzel egyidejűleg az alperessel szemben fennálló kötelezettségre nyitva álló elévülési idő a kezdetét vette és 2010. október 20-án anélkül járt le, hogy azt bármilyen jogcselekmény megszakította volna. A kötelmi és öröklési jogi szabályokat is figyelembe véve, a szerződés erre irányuló módosításának hiányában az alperes - az elévülési időn belül - perben léphetett volna fel a felperessel szemben, közvetlen végrehajtást pedig csak a felperes kötelezettségvállalását tartalmazó közjegyzői okirat alapján indíthatott volna, ilyen per azonban nem indult és közjegyzői okirat sem készült ezzel a tartalommal. Mindezek miatt a szerződés alapján közvetlen végrehajtás elrendelésének nem volt helye, ezáltal a végrehajtás megszüntetése a Pp. 369. § a) pontja szerint alapos. Az alperesnek a felperessel szemben az öröklési jogi szabályok figyelembe vételével érvényesíthető követelése pedig - az elévülés folytán - a régi Ptk. 325. § (1) bekezdése alapján megszűnt, ami megalapozta a végrehajtásnak a felperes által - tartalma szerint - hivatkozott Pp. 369. § b) pontja szerinti megszüntetését is.

- [18] A követelés elévülése önmagában elegendő indokot szolgáltatott a végrehajtás megszüntetésére, így a Kúria a csatlakozó fellebbezés egyéb hivatkozásait nem vizsgálta. Az árfolyamkockázat viseléséről szóló kikötés tisztességtelensége kapcsán ezért csak rámutat arra, hogy a perbeli kölcsönszerződés megkötésekor hatályban volt régi Ptk. 209. § (1) bekezdése és 209/A. §-a alapján a fogyasztói szerződés tisztességtelen kikötésére nézve a fogyasztót megtámadási jog illette meg, amelyet a régi 236. § (1) bekezdés c) pontjának megfelelően - részletekben történő teljesítés esetén az első teljesítéstől számított - egy éven belül gyakorolhatott. A felperes azonban igényét a megtámadási határidőn túl érvényesítette, ezért a kikötés - az eljáró bíróságok álláspontjával szemben - nem volt az érdemi döntés körébe vonható.
- [19] A kifejtettekből következően - bár az alperes felülvizsgálati hivatkozásai is alaposnak bizonyultak -, a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem egymáshoz való viszonya a jogerős ítéletet - eltérő jogi indokok alapján - fenntartó felülvizsgálati döntést eredményezett, ezért a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [20] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati kérelem vonatkozásában pervesztes felperest, a csatlakozó felülvizsgálati kérelmet illetően pervesztes alperest a másik fél oldalán felmerült felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére. Az alperes a felülvizsgálati kérelme után megfizetett 2.380.800 forint felülvizsgálati eljárási illetéket, amelyet a Kúria javára perköltségként vett figyelembe. A felek jogi képviselőivel felmerült ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költsége tekintetében a Pp. 81. § (1) bekezdését alkalmazta, és a felperes javára - a kifejtett ügyvédi tevékenységhez igazodóan - mérlegeléssel a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (1) és (5) bekezdése alapján 200.000 költségkülönbötet állapított meg, amelyet az alperesnek járó előlegezett illetékből álló felülvizsgálati eljárási illeték összegébe beszámított. A csatlakozó felülvizsgálati kérelem után - a felperes teljes személyes költségmentességére figyelemmel - 1.190.400 forint le nem rótt csatlakozó felülvizsgálati eljárási illeték merült fel, aminek viselésére - pervesztessége okán - az alperes köteles.
- [21] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2018. június 12.

Dr. Varga Edit s.k. a tanács elnöke, dr. Szabolcsi-Varga Krisztina s.k. előadó bíró, dr. Harter Mária s.k. bíró

BB

A kiadmány hitelél:

bíróági ügyintéző